

Abstrakt

Existuje mnoho pramenů, ze kterých je možno čerpat historii Národního muzea. Rovněž je řada studií a monografií týkajících se historie Národního muzea, nicméně žádná z těchto prací nezkoumá média, zvuková či audiovizuální, jako samostatný historický pramen.

Média jsou zvláštním pramenem, z něhož lze čerpat specifické a autentické informace o Národním muzeu. Filmové záznamy, stejně jako rozhlasové přináší řadu poznatků a doplňují historii Národního muzea. Tato studie zhodnocuje úlohy médií jako informačního zdroje o dějinách Národního muzea spolu s identifikací limitů této pramenné formy.

Na základě historiografických postupů a dále metod známých z oblasti mediální vědy bylo prostřednictvím kvantitativní a kvalitativní analýzy umožněno provést výzkum jedinečných historických pramenů v podobě televizních a rozhlasových záznamů, které přináší poznatky týkající se Národního muzea.

Ve vybraném období, kterým je v případě rozhlasových záznamů konec druhé světové války a v televizním vysílání rok 1953 a které je v obou případech vymezeno rokem 1993, je proveden rozbor těchto médií z hlediska jejich využití jako historických pramenů. Ve zkoumaném období byla zjištěna žánrová pestrost, která zejména v televizních pořadech nabídla zpravodajství a publicistiku, naučné, ale i zábavní pořady. Tyto pořady vytvářely prostřednictvím dnes cenných historických pramenů mediální obraz Národního muzea, který je možno popsat jako obraz instituce úzce spojené s národními dějinami, bohatou historií a nezastupitelnou vědeckou platformou.